

Tủ lịch gỗ mỗi ngày

Tác Giả: Ngô Phan Lưu/Người Việt Utah
Thứ Tư: 27 Tháng 6 Năm 2012 08:01

Nhà tôi treo một “lịch” lịch to nơi phòng khách, mỗi sáng thức dậy, tôi gõ một tiếng chuông đi...

Khi lúc gõ một tiếng chuông, tôi xem kỹ câu danh ngôn nào có, coi đây như là một dự đoán ngày của các bạn cùng bạn bè! Không biết ai sao, riêng tôi thấy tâm đắc với câu này lắm!

Ví như, sáng Thứ Hai tuần trước, người dậy liền đến bóc tờ lịch, gõ một tiếng chuông có ghi câu danh ngôn của Turenne: “Tôi có ý kiến này muốn nói bạn: Đó là, mỗi khi bạn muốn nói, bạn hãy làm thính”. Xem câu này xong, tôi nghĩ... và thấy có lý, hay lắm. Quá hay đi chứ! Lời khuyên này rất xác đáng, đã đúc kết một kinh nghiệm quý báu trong cuộc sống dậy như chúng ta không nên nói chuyện của lòng dạ con người! Và, ngày hôm đó tôi cảm nhận ngôn ngữ! Tôi chỉ thấy hành động của câu nói này mà cũng thấy mình khá rồi! Còn thấy hành động câu dĩ nhiên là không nói! Xin cảm ơn ông hay bà Turenne người nào tôi không rõ, đã cho tôi một chút của báu gửi tặng phòng thân trên đường đi gian truân! Tôi không muốn coi tiếp câu danh ngôn của ngày kia tiếp... , cũng gửi một tiếng chuông đó, vui gì!

Đến sáng ngày Thứ Ba, người dậy, tôi lại gõ lịch, gõ câu nói của Swift: “Nói gì là tôi gánh giùm bạn của người khác!” Chính lý! Dù gì mà nói gì của chúng! Quả nhiên, câu này tác động đến tôi một cách sâu thẳm tâm hồn, ngày hôm đó gõ chuông vui vẻ của mình, mà tôi đâu có thêm gì nữa! Ngu gì gánh bạn khác! Lời phê của bạn cái ông Swift hay bà Swift gì đó nữa...!

Ngày đông ngày Thứ Tư, lúc gõ lịch ghi câu của Montesquieu: “Phụ nữ khóc con người lúc sinh ra, chứ đâu phải lúc chết”. Chết rồi có phải làm gì nữa đâu mà cảm vui như vậy! Thứ thì cũng chết nên khóc lóc mà làm chi! Ồ như vậy! Lịch thấy! Cái chết đến thì nhiên gì mà một tiếng chuông khi gõ trong tâm hồn tôi, nói chí tình cũng phải có chút ít tác động của Montesquieu gửi ra thế! Và, ngày hôm đó tôi nghe thấy tiếng cười, yêu đời hơn! Lời cảm thấy mình cũng cấp lên!

Sáng ngày Thứ Năm, gõ lịch liền lên câu người người Bà T: “Lời dài thu người đến sống”. Ôi, quá đẹp tiếng! Dân Bà T kinh nghiệm quá dày dặn! Nói lịch thấy một tiếng chuông cái “nguy to”, chỉ thấy cái

Từ điển ch g m i ngày

Tác Giả: Ngô Phan L u/Ng i Vi t Utah
Thứ Tư, 27 Tháng 6 Năm 2012 08:01

“r c h a vào thân”! Còn nh trong ngày y, lúc nh u cùng b n bè, v y mà tôi cũng ráng t nh kh u! C s sa vào cái “v m m”!

Đ n ngày Th Sáu, t ch l p lánh câu danh ngôn khác, th t cao siêu c a Villier de l'Isle Adam: “Ng i nh c m b n, h ch nh c m ý nghĩ c a h có v b n, t c là h nh c m chính h !” Câu này trong t ng sâu là đúng, nh ng th c hi n qu là thiên nan, v n nan! Lên hàng thánh m i xài đ c! Tâm đ c l m nh ng c c t yên đ y! Công l c ch a đ , ch th i gian n a h ng hay!

Sáng ngày Th B y, i ló câu c a Cervantes: “Ăn to thì di chúc nh ”. Úi cha! Cũng có lý quá! Tôi coi ti p luôn ngày Ch Nh t xem sao... Đó là câu c a G. Herbert: “Ai cũng có m t th ng điên trong ng tay áo”. Tr i đ t ! L i cũng quá đúng! Nh ng lúc b ng ly bia, c c r u ch đ ng i, trong ng tay áo tôi th ng r t ra th ng điên, th m chí đôi lúc r t ra hai th ng! Say quá, có khi r t t i ba th ng!

Ôi chao! Riêng v ph n danh ngôn, t ch v y mà hay! M t l n n a xin c m n, c m n... t ch g m i ngày! Vì c gì ph i đi th vi n đ c sách hao th i gian, c l ch đ y mà h c m n đ i không h t...!